Dosarul nr. 3-360/2025
2-25010423-12-3-27012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefieri Ana Roșu, Adelina Petcu

examinând în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Botnaru Ion împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și restabilirea în funcția deținută anterior,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 27 ianuarie 2025, reclamantul Botnaru Ion a depus acțiune împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea ordinului nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale lui Botnaru Ion, Biroul Vamal Centru; anularea raportului Direcției Integritate și Supraveghere nr.6990 din 14 noiembrie 2024; restabilirea lui Botnaru Ion în funcția deținută anterior în cadrul Postului Vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru și a răspunsului nr.28/11-15864 din 27 decembrie 2024.

În motivarea acțiunii reclamantul a comunicat că, prin ordinul nr. 1525-p din 25 noiembrie 2024 s-a suspendat raportul de serviciu din funcţia de inspector superior, Post vamal Leuşeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, cu ridicarea legitimaţiei de serviciu şi a ştampilei personale, interzicerea accesului în încăperile de serviciu, la sistemele informaționale ale Serviciului Vamal şi la documentele de serviciu, începând cu data de 25 noiembrie 2024 până la emiterea unei sentinţe definitive pe cazul dat.

Temeiul emiterii ordinului nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 a fost Raportul Direcției Integritate şi Supraveghere nr. 6990 din 14.11.2024 și răspunsul Centrului Naţional Anticorupţie nr. 03/34-18772 din 05.11.2024.

La 05 decembrie 2024, reclamantul a depus cerere prealabilă către Biroul Vamal Centru, prin care a solicitat anularea ordinul nr. 1525-p emis de Serviciul Vamal din 25 noiembrie 2024, cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu al angajatului Ion Botnaru, inspector superior, Post vamal Leuşeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, ca ilegal; anularea Raportului Direcției Integritate şi Supraveghere nr. 6990 din 14.11.2024, restabilirea lui Ion Botnaru în funcția deţinută anterior în cadrul Postului vamal Leuşeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru. Ulterior, prin intermediul poştei a primit răspuns cu nr. 28/11- 15864 din 27.12.2024 prin care a fost informat că, cererea prealabilă a fost respinsă.

A notat că prin ordinul nr. 1525-p din 25 noiembrie 2024 contestat, pe lângă faptul că sunt dezonorate garanţiile constituţionale cu privire la separaţia puterilor, la independenţa justiţiei şi autoadministrarea puterii judecătoreşti, se aduce atingere chiar esenței orânduirii juridice, fiind sfidat, concomitent, principiul de preeminenţă a dreptului, consacrat în Preambul Convenției pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale din 04.11.1950.

Astfel, a invocat că ordinul nr. 1525-p din 25 noiembrie 2024 este nelegal din cauza faptului că suspendarea din funcţie a fost dispusă fără a respecta prevederile legale şi procedurale aplicabile în astfel de cazuri. Potrivit legislaţiei în vigoare, suspendarea din funcţie ca lucrător vamal se poate face doar în anumite condiții expres prevăzute de lege, cum ar fi existența unei sentințe penale definitive sau în cazul în care există dovezi clare privind săvârşirea unei infracțiuni grave. În speța dată, dosarul penal se află în faza de cercetare penală, și niciun verdict nu a fost pronunţat până la acest moment, ceea ce face ca măsura suspendării să fie prematură şi nejustificată.

A relatat că suspendarea din funcţie a fost dispusă prin ordinul nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 fără a se dovedi că există o legătură directă între faptele ce fac obiectul dosarului penal şi îndeplinirea atribuţiilor funcţiei a reclamantului. Conform reglementărilor în vigoare, măsura suspendării se poate dispune doar în cazul în care activitatea profesională a angajatului poate fi direct influenţată de ancheta penală sau în cazul în care există riscul ca acesta să influențeze în mod negativ ancheta.

În litigiul dat, nu există dovezi că activitatea reclamantului ca lucrător vamal ar fi putut interfera cu cercetările penale, iar măsura suspendării nu este proporţională cu acuzațiile aduse. Măsura suspendării nu respectă principiul proporționalității, esenţial în dreptul administrativ şi în dreptul funcției publice. Deşi este cercetat într-un dosar penal, nu există niciun element care să indice că activitatea profesională ar pune în pericol desfăşurarea anchetei sau că ar fi un risc

pentru buna administrare a funcţiei publice în cadrul autorităţii vamale. Suspendarea poate fi considerată o măsură excesivă şi nejustificată în absenţa unor dovezi clare care să susţină o astfel de decizie.

A menționat reclamantul că ordinul de suspendare nr. 1525-p din 25 noiembrie 2024 nu conţine o motivare detaliată care să justifice decizia în mod obiectiv şi transparent. Conform legislației privind transparența decizională în administrația publică, autorităţile sunt obligate să motiveze clar şi detaliat orice decizie care afectează drepturile şi interesele unui cetăţean.

Conform art.21 din Cod administrativ, în exercițiul procedurii administrative, autorităţile publice trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Principiul enunțat configurează conţinutul şi dimensiunea legalităţii actului administrativ individual, care implică legalitatea formală şi substanţială.

Pin urmare, o simplă verificare a cuprinsului ordinului nr. 1525-p din 25 noiembrie 2024 denotă divergențe serioase la înțelegerea regimului juridic aplicat de către emitent. Art.31 şi art.118 din Codul administrativ instituie condiții riguroase cu privire la argumentare, statuând că motivarea trebuie să cuprindă considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual, inclusiv temeiurile esențiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea.

În drept reclamantul a invocat art.16, 21,41, 43, 54 din Constituția R. Moldova, art.6, 8 CEDO și prevederile art. 20, 39,189, 206, 211, 212, 224 din Codul administrativ al Republicii Moldova.

Argumentele autorității publice pârâte:

La 28 februarie 2025, reprezentantul autorității publice pârâte Serviciul Vamal a depus referința, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d.44-48).

În şedința de judecată, reclamantul Ion Botnaru și reprezentatul acestuia, avocatul Liviu Capcelea au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul Serviciului Vamal, Eugenia Tutunaru a susținut referința și a solicitat respingerea acțiunii.

Aprecierea instanței:

Analizând argumentele expuse în acțiune, în referință, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantului Ion Botnaru este admisibilă, dar neîntemeiată, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest

drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art.39 alin.(2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prevederile art.207 din Codul administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele administrative emise de Serviciul Vamal, ordinul nr.1525-p din 25.11.2024 prin care au fost suspendate raporturile de serviciu ale lui Ion Botnaru și actul administrativ nr.28/11-15864 din 27 decembrie 2024, emis în procedura prealabilă, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, în sensul prevederilor art.10 și 11 ale Codului administrativ, reprezintă acte administrative individuale, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul pretinde că prin actul contestat i se încalcă dreptul la muncă.

Astfel, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține că prin ordinul nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 al Directorului Serviciului Vamal, reclamantului Ion Botnaru i-au fost suspendate raporturile de serviciu în funcția de inspector superior, Post vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul vamal Centru.

Nefiind de acord cu ordinul, Ion Botnaru la 05 decembrie 2024 a depus cerere prealabilă, solicitând anularea ordinului nr.1525-p din 25 noiembrie 2024, ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Prin răspunsul nr.28/11-15864 din 27 decembrie 2024 al Serviciului Vamal, cererea prealabilă a reclamantului a fost respinsă, ca nefondată (f.d.24).

Astfel, acțiunea înaintată de reclamant reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art.206 alin.(1) lit.a) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea actului

administrativ individual.

La fel, ținând cont de prevederile art.209 alin.(1) lit. a) și (2), raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 27 ianuarie 2025, în interiorul termenului reglementat de art.209 al Codului administrativ. Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Legislația aplicabilă

Legea nr.302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal

Articolul 1. Obiectul reglementării

(1) Prezenta lege reglementează organizarea, funcționarea și activitatea Serviciului Vamal, statutul juridic, protecția socială și serviciul funcționarului public cu statut special din cadrul Serviciului Vamal.

Articolul 14. Exercitarea funcţiei

(1) Activitatea profesională a funcţionarilor vamali se desfăşoară în interesul statului, prin punerea în aplicare a legislaţiei vamale. În exercitarea atribuţiilor sale de serviciu, funcţionarul vamal este învestit cu exercitarea prerogativelor de putere publică în limitele legii. Autoritatea funcţiei nu poate fi exercitată în interes personal.

(2) Funcţionarul vamal se subordonează conducătorilor ierarhic superiori şi este obligat să respecte prevederile legislaţiei vamale şi să îndeplinească ordinele şi dispoziţiile legale ale conducătorilor ierarhic superiori privind activitatea sa profesională.

Articolul 40. Modificarea, suspendarea raporturilor de serviciu şi reîncadrarea în funcţie

(1) Modificarea, suspendarea raporturilor de serviciu ale funcţionarului vamal şi reîncadrarea acestuia în funcţie se efectuează conform prevederilor Legii nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public,

Articolul 1. Obiectul şi scopul legii

1) Prezenta lege reglementează regimul general al funcţiei publice, statutul funcţionarului public, raporturile juridice dintre funcţionarii publici şi autorităţile publice (în cele ce urmează –raporturi de serviciu), precum şi alte raporturi ce decurg din acestea.

Articolul 51. Noţiuni generale

(1) Suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea îndeplinirii pentru o anumită perioadă a atribuţiilor de către funcţionarul public şi a plăţii

drepturilor salariale de către autoritatea publică în care acesta activează.

(2) Suspendarea raporturilor de serviciu poate interveni în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, prin acordul părţilor sau la iniţiativa uneia dintre părţi.

(3) Suspendarea raporturilor de serviciu se aprobă sau, după caz, se constată, prin actul administrativ al persoanei/organului care are competenţa legală de numire în funcţie, cu excepţia situaţiilor specificate la art.52 lit.c) şi d).

(4) Suspendarea raporturilor de serviciu se consemnează în dosarul personal și se înscrie în registrul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, cu excepţia situaţiilor specificate la art. 52 lit. c) şi d), precum şi la art. 54 alin. (1) lit. d).

Articolul 53. Suspendarea raporturilor de serviciu de către autoritatea publică

Raporturile de serviciu se suspendă de către autoritatea publică:

c) în cazul recunoaşterii în calitate de bănuit sau al emiterii în privinţa acestuia a unei ordonanţe de punere sub învinuire privind comiterea de către funcţionarul public a unei infracţiuni care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorităţii publice sau legate de exercitarea atribuţiilor funcţiei publice pe care o deţine, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti;

Codul de etică și conduită a funcționarului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1161/2016,

Pct.1 Codul de etică și conduită a colaboratorului vamal (în continuare – Cod) stabileşte principiile fundamentale de etică, normele obligatorii de conduită profesională şi disciplina de serviciu în organele vamale.

Pct.2 Respectarea cerinţelor stabilite de prezentul cod este obligatorie pentru funcţionarul public cu statut special din cadrul Serviciului Vamal (în continuare - colaborator vamal) și care deţine grade speciale.

Pct.3. Codul prevede asigurarea prestării unor servicii de calitate, bazate pe etică și integritate organizaţională, conștientizarea de către colaboratorul vamal a responsabilităţii în procesul îndeplinirii atribuţiilor și a necesităţii de a respecta disciplina de serviciu.

Pct. 13.Conduita în cadrul relaţiilor internaţionale

Subpct.1) Colaboratorul vamal care reprezintă Serviciul Vamal în cadrul unor organizaţii și instituţii internaţionale, autorităţi ale altor state, instituţii de învăţământ, conferinţe, seminare şi alte activităţi este obligat să aibă o conduită care să nu prejudicieze imaginea ţării şi a autorităţii vamale pe care le reprezintă. Aprecierea instanței de judecată în privința argumentelor și probelor prezentate de părți.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea

drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Or, reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil: ordinul nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 al Directorului Serviciului Vamal prin care s-au suspendat raporturilor de serviciu ale lui Ion Botnaru, inspector superior, Post vamal Leușeni(PVFI, rutier) Biroul Vamal Centru, cu ridicarea legitimației de serviciu și ștampila personală, interzicerea accesului în încăperile de serviciu, la sistemele informaționale ale Serviciului Vamal și documentele de serviciu, începând cu 25.11.2024, până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat. (f.d.17)

Se reține că suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea îndeplinirii pentru o anumită perioadă a atribuțiilor de către funcționarul public și a plății drepturilor salariale de către autoritatea publică în care acesta activează. Suspendarea raporturilor de serviciu se aprobă sau, după caz, se constată, prin actul administrativ al persoanei/organului care are competența legală de numire în funcție, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.

Din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit răspunsului Centrului Național Anticorupție nr.03/34-18772 din 05 noiembrie 2024 s-a constatat că în cadrul cauzei penale nr.*****funcționarul vamal Ion Botnaru este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) din Codul Penal (fila 10-11 dosar administrativ).

Așadar, la baza ordinului contestat au stat raportul Direcției integritate și supraveghere nr.69990 din 14.11.2024 și răspunsul Centrului Național Anticorupție nr.03/34-18772 din 05.11.2024. Mai mult, autoritatea publică a

constatat că în cadrul cauzei penale nr. *****funcționarul Ion Botnaru este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) din Codul Penal, infracțiune care prejudiciază imaginea prestigiul, interesele legale ale Serviciului Vamal, legate de exercitarea atribuțiilor funcției publice pe care o deține.

Astfel, măsura suspendării din funcție este o măsură cu rol de siguranță care trebuie luată față de funcționarul public asupra căruia planează suspiciunea că a comis o faptă penală, ori prin măsura de suspendare se apără interesele serviciului public, la caz Serviciului Vamal, din care face parte funcționarul public.

Totodată, în exercitarea dreptului discreționar, autoritatea publică pârâtă a respectat principiul proporționalității, iar ordinul nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu constituie o măsură adecvată și necesară scopului urmărit, iar reclamantul prin prisma prevederilor art.93 din Codul administrativ, nu a prezentat careva înscrisuri că a fost scos de sub urmărirea penală sau că procesul penal a fost încetat ori clasat.

La caz, instanța consideră relevante și prevederile art.29 alin.(1) - (2) din Codul administrativ, conform cărora, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

Instanța consideră relevant că acest principiu se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei, ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. Din aceste motiv, principiul proporționalității este adesea denumit „interdicția excesului”. În substanță, principiul proporționalității este un „mijloc de cântărire”, atunci când autoritatea publică intervine prin activitatea administrativă în drepturile persoanei.

Actele cauzei atestă că reclamantul, Ion Botnaru este angajat în funcție de inspector superior, Post vamal Leușeni(PVFI, rutier) Biroul Vamal Centru, având calitatea de funcționar public cu statut special, adică persoană angajată în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care deține grade speciale şi exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, se impune a fi specificat că, potrivit dispozițiilor Legii nr.302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal, activitatea Serviciului Vamal este un gen special de activitate în serviciul public ce constă în exercitarea funcțiilor şi atribuțiilor Serviciului Vamal, care este parte componentă a sistemului organelor de drept și al organelor securităţii statului.

Suplimentar, instanţa de judecată mai atenționează că, prin raportul Direcției

integritate si supraveghere nr.69990 din 14.11.2024 și răspunsul Centrului Național Anticorupție nr.03/34-18772 din 05.11.2024, s-a constatat că funcționarul vamal Ion Botnaru este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) din Codul Penal, în cadrul cauzei penale nr.2024970240, prin urmare nu demonstrează ilegalitatea ordinului, având în vedere că suspendarea raporturilor de serviciu ale reclamantului s-a ordonat, în legătură cu recunoașterea în calitate de învinuit a acestuia, în cauza penală.

Art. 132 din Codul administrativ, stabilește că, prin emiterea unui act administrativ individual se înțelege atât emiterea lui de către prim-ministru și autoritățile publice cu conducere unipersonală, cât și adoptarea lui de către Guvern și autoritățile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorități publice adoptă decizii prin vot.

Instanța subliniază că, actul disputat în speță, nu este exceptat de la controlul judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, mai mult, acesta este un act administrativ individual defavorabil, în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

La caz, de asemenea, este de reținut și prevederile art. 31 din Codul administrativ, care expres indică că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Totodată, potrivit art. 118 alin. (4) lit. c) din Codul administrativ, autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În speță, instanța concluzionează că, Serviciul Vamal a respectat prevederile art. 118 din Codul administrativ, la emiterea actului administrativ individual contestat, indicând circumstanțele de fapt, de drept, precum și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia.

Astfel, ținând cont de caracterul muncii prestate, obligațiile şi atribuțiile de serviciu pe care le are reclamantul Ion Botnaru în virtutea funcției sale, la încrederea pe care trebuie să o inspire cetățenilor instituția în care activează reclamantul, raportate la caracterul şi gravitatea infracțiunii de care este învinuit, instanţa de judecată va reține că, la caz este întrunită condiția impusă prevederile art.53 alin.(1) lit. c) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcționarului public, or, infracțiunea presupus a fi comisă este incompatibilă cu munca prestată, inclusiv este respectat principiul proporționalității măsurii întreprinse de autoritatea publică pentru a atinge scopul urmărit, apărarea interesului public şi încrederii cetățeanului în instituțiile statului.

În consecință instanţa de judecată concluzionează că, ordinul nr. 1525-p emis de Serviciul Vamal la data de 25.11.2024 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Ion Botnaru, Biroul Vamal Centru”, este legal, iar temeiuri de anulare a acestuia nu se constată.

În același timp, instanţa de judecată reiterează că, autoritatea publică, la emiterea ordinului contestat, nu dispunea de discreție decizională, fiind obligată să verifice întrunirea condițiilor impuse de lege pentru emiterea ordinului de suspendate.

Totodată, deși prin suspendarea raporturilor de serviciu se restrâng exercitarea unor drepturi şi libertăți totodată, instituirea acestei măsuri provizorii în această situație are doar un caracter temporar ori, angajatorul nu se pronunță asupra vinovăției sau nevinovăției salariatului şi nici asupra răspunderii sale penale.

Urmează a se invoca în acest context şi poziția Curţii Constituţionale (Hotărârea Curţii Constituţionale nr.6 din 06 martie 2018 punct 54), conform căreia, deși suspendarea este obligatorie şi automată potrivit prevederilor criticate, nimic din aceste norme legale nu arată că scopul măsurii de suspendare este punitiv, ci mai degrabă de precauție şi provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul (Ţehanciuc v. România, § 19, decizie din 22 noiembrie 2011).

Cu referire la pretenția reclamantului Ion Botnaru privind anularea răspunsului nr.28/11-15864 din 27 decembrie 2024, instanța remarcă că, referitor la efectuarea controlului în modul corespunzător și legalitatea ordinului nr. 1525-p din 25.11.2024 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Ion Botnaru, Biroul Vamal Centru”, conform modului expus anterior, implică subsecvent și legalitatea deciziei nr. 28/11-15864 din 27 decembrie 2024, dat fiind faptul că odată ce actul administrativ contestat prin procedura prealabilă este corespunzător și întrunește condiții de valabilitate a actului administrativ de fond și de formă, soluția adoptată în procedura prealabilă nu implică decât menținerea actului administrativ dat.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantului privind anularea raportului Direcției Integritate și Supraveghere nr.6990 din 14 noiembrie 2024, restabilirea lui Botnaru Ion în funcția deținută anterior în cadrul Postului Vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, pretențiile urmând să fie respinsă ca neîntemeiate.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanţa de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului Ion Botnaru, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, instanța de judecată respinge cererea de chemare înaintată de reclamant ca fiind una neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Botnaru Ion împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului nr.1525-p din 25 noiembrie 2024 emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale lui Botnaru Ion, Biroul Vamal Centru, anularea raportului Direcției Integritate și Supraveghere nr.6990 din 14 noiembrie 2024, restabilirea lui Botnaru Ion în funcția deținută anterior în cadrul Postului Vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, răspunsului nr.28/11-15864 din 27 decembrie 2024, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Rodica Nicula